

Tämä jo melko iällä oleva artikkeli on jäänyt sen kummemmin julkaisematta. Nyt yritin korjailla siinä ilmenneitä kirjoitusvirheitä, vaikka kyllä niitä varmasti tekstiin vielä jäikin.

Olen edelleen pääosin artikkelin kannalla, mutta vaikka editoinkin pois hieman rajumpia ilmauksiani, olen ehkä nyt ainakin hieman yhteiskristillisempi, kuin artikkelin sisältö antaa ymmärtää.

Lisäksi olen tätä nykyä sitä mieltä, että sen sijaan, että muistuttaisimme ihmisiä siitä, mitä sana ”fundamentalismi” on joskus tarkoittanut, kyseisestä sanasta tulisi luopua kokonaan. Nykyään on nimittäin mahdoton tietää, mitä kukakin kyseisellä sanalla tarkoittaa, ja yleensä sitä käytetäänkin vankkuriterminä, jonka ei ole tarkoitukseen niinkään tulla ymmärretyksi, kuin tuoda keskusteluun mukanaan voimakkaita tunteuksia ja yllyttää vihaan erityisesti eräitä kristillisiä ryhmiä kohtaan.

Lepsusta uskonpuolustuksesta

Suosittelen jokaista lasta ehdottomasti opettelemaan kirjoittamaan ja lukemaan. Edes matematiikka ei ole niin tärkeää. Sitäkin on hyvä osata vaikka kuinka hyvin, mutta kirjoittaminen on elinehto. Suosittelen myös kymmensormijärjestelmän opettelua, vaikka se tuntuisi kuinka puisevalta. Ja voihan lukeminenkin olla ajoittain hyvinkin puisevaa. Itselläni on juuri tällaisia erinomaisen ”puisevia” tilanteita, kun töissä tuntuvat kaikki vihollisen hyökkäykset vyöryvän niskaan.

Tällä kertaa on kyse juuri eräästä arkkivihollisestani. Luin nimittäin artikkelin, jonka pitäisi puolustaa uskoa. Artikkelissa sanottiin kuitenkin näin: “Kreationismin, feminismin, fundamentalismin, postmodernismin ja muitten aatteitten raamatunlukutavat ovat ongelmia täynnä. Itse Raamattu ja sen sanoma kestää.”(Lauri Thurén. Voiko Raamattuun enää luottaa? Nuotta 1/2004). Näennäisesti toteamus puolustaa Raamatun luotettavuutta, mutta kahden näkemyksen listaaminen “ongelmia täynnä oleviksi” opeiksi on kaikkea muuta kuin rohkaisevaa.

Jokainen joka tuntee minut oikeasti arvaakin jo että tarkoitan noilla kahdella kreationismia ja fundamentalismia. (Raamatullinen) kreationismi on näkemys, jonka mukaan raamatun ensimmäinen kirja olisi tulkittava ja on tieteellisesti puolustettavissa sellaisena kuin kirjoituksen alkuperäinen lukijakunta ja suurin osa merkittävistä kirkkoisista sekä kaikki reformaation merkkihenkilöt sen ymmärsivät. Kreationismi siis puolustaa tieteen keinoin raamatun alkulehtien paikkansapitävyyttä.

Fundamentalismi taas tarkoittaa, tai ainakin alunperin tarkoitti, raamatun perusasioiden (fundamentals) pitämistä tosina ja kristinuskolle tärkeinä. Nämä olivat:

1. Raamatun erehtymättömyys
2. Jeesuksen syntymä neitsyestä

3. Jeesuksen sijaiskärsimys

4. Jeesuksen ruumiillinen ylösnousemus

ja 5. Jeesuksen ihmeiden todellisuus.

Fundamentalismi syntyiikin vastalauseena Raamattua väheksyville raamatunselitysopeille. Raamatun erehtymättömyyteen kuuluu myös Genesiksen (1. Mooseksen kirja) erehtymättömyys, joten artikkeli kieltää kaksi kertaa Jumalan luoneen. Se myös kieltää kaksi kertaa Jumalan puhuvan totta. Mitä raamatusta sitten jää jäljelle?

Ongelma on siinä, että jos opit, jotka tulkitsevat Raamattua sen kirjoitusasun mukaan niin, että raamattu tulkitsee itseään, täytyy luovuttaa, niin mitä meille koko Raamatusta jää. Meille jää Raamattu, joka ei sano mitään! Meille jää kirja: paperia ja mustetta. Nuotan artikkelit ovat yleensä hyviä, ja tämä ehkä siksikin pisti silmään. Se on kuitenkin vain yksi esimerkki. Suomi on täynnä apologetoiksi julistautuvia ihmisiä, jotka suhtautuvat ateismiin älyllisenä haasteena, mutta kreationismiin suurella vastenmielisyydellä.

Jospa nyt kuitenkin ajatellaan, että 1. Mooseksenkirja kertoo vain sen, mitä evoluutiomalli jättää kertomatta. Mitä se sitten itse asiassa enää kertoo? Sen, että “Jumala”. Se ei siis kerro yhtään mitään. Se tyytyy vain sanomaan “Jumala”. Sana “alussa” on huomattavan epäselvä, ja sana “loi” on jo täyttä humpuukia. “Taivaan” on muuten käyttökelpoinen fraasi, mutta eihän Jumalalla ole enää mitään tekemistä taivaan kanssa. Raamatun alku ei siis enää määrittele, mitä Jumala teki, mihin Jumala pystyy, mikä on Jumalan asema tai mikä on Jumalan tahto.

Tätä voi verrata lauseeseen “Pallo.”. Vaikka kuinka yrittäisit, et pystyisi ikinä kiistämään tätä lausetta! Se ei nimittäin sano mitään. Et voi todistaa “palloa” (vai onko se “Pallo”) epätodeksi, koska et tiedä miten tämän asian, esineen, ilmiön tai mikä lie olemassaolo näkyy, sillä lause ei selitä mikä Pallo/pallo on, tai mitä Pallo/pallo teki. Se selittää vain “Pallo”. Vaikka pystyisitkin todistamaan, ettei palloa, tai Palloa ole, et pysty todistamaan sillä olevan mitään tekemistä kyseisen lauseen kanssa. Eihän se määrittele edes onko tätä olemassa!

Sen sijaan, jos luet lauseen “Pallo on pyöreä”, voit välittömästi alkaa etsiä todisteita lauseen perusväittämiä vastaan. Jos pallo on esimerkiksi kuution muotoinen, ei se ole pyöreä. Jos taas palloa ei ole olemassa, se ei voi olla sen enempää pyöreä, kuin neliskanttinenkaan. Mitä uskoa me sitten puolustamme, jos emme uskoa, jolla on väittämiä? Jos usko ilman tekoja on turhaa, niin mitä on usko ilman väittämiä? Se on uskoa, joka ei synnytä tekoja. Se on turhuuksien turhuutta.

Entä sitten Jeesus. Häneenhän uskomme kohdistuu. Niinpä: Jeesukseen joka oli alussa Jumalan tykönä. Jeesukseen jolle kaikki tehtiin. Jeesukseen jonka kautta kaikki tehtiin – niin taivas, kuin maakin. Eihän mitään ole olemassa, mitä Hänen kauttaan ei olisi tehty. Niin ja Jeesuksen, joka toistuvasti viittasi 1. Mooseksen kirjan totuusväittämiin – niin luomiseen kuin vedenpaisumukseenkin – faktoina. Ja Jeesukseen, jonka tämä Jumala nosti ylös kuolleista, vaikkei maailman syntyäaikoina mitään ihmeempää joidenkin mukaan tehnytään. Jos kiellämme Raamatun alkulehtien historiallisuuden, niin puheella siitä, että maailmankaikkeuden Luoja

pystyy kyllä herättämään poikansa kuolleista, ei ole mitään virkaa. Ei eksegetiikan, eisegetiikan eikä minkään muunkaan -getiikan (varsinkaan apologetiikan) kannalta.

Mitä siis voimme tästä oppia? Monet varsinkin Suomalaisissa yliopistopiireissä puolustavat mieluusti uskoa, kunhan heidän ei tarvitse puolustaa uskon sisältöä ainakaan niiltä osin kuin sitä vastaan hyökätään. Tämä on tehokasta oman naaman säilyttämisessä, mutta täysin yhden tekevää Raamatun puolustamisen kannalta. Onhan se hyvä, jos joku puolustaa sitä naapurin pikku-Uskoa, mutta kun olisi se kristityn kaikenkattava uskokin.